

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 4C/611/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112233576
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Mokoš
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2014:4112233576.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudcom Mariánom Mokošom v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova ul.č.25, 811 09 Bratislava, IČO 35 807 598 zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO 36 864 421 proti odporcovi: Slovenská republika v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietla.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporcu náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu, že bol účastníkom exekučného konania, v ktorom ako povinná vystupovala P. D., nar.XX.X.XXXX, pričom súdny exekútor predložil Okresnému súdu Nitra návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, avšak exekučný súd napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 4.5.2011 (konanie začalo dňa 8.3.2010) a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. K rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 422 dní), čo je možné charakterizovať ako nesprávny úradný postup vzniknutý nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov ako aj vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok a tento postup bol príčinou konkrétneho následku, ktorý sa prejavil vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane navrhovateľa. Z uvedeného dôvodu si navrhovateľ uplatnil majetkovú škodu v celkovej výške 125 eur predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky s tým, že náklady na správu pohľadávky predstavovali 70 eur, na udržiavanie a správu informačného systému 40 eur a na administratívne spracovanie textov 15 eur a zároveň si uplatnil aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 778,17 eura, t.j. 55 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ sa aj v ďalších konaniach tunajšieho súdu domáhal voči odporcovi rovnakého nároku i keď v každom konaní bola jeho výška iná, ale z dôvodu hospodárnosti súd podľa § 112 ods.1 OSP spojil na spoločné konanie vecí vedené pod sp.zn. 4C/606/2012, 4C/607/2012, 4C/609/2012, 4C/610/2012, 4C/611/2012, 4C/613/2012, 4C/614/2012, 4C/615/2012, 4C/616/2012 a 4C/617/2012 s tým, že ďalej sa konanie vedie pod sp.zn.4C/606/2012.

Odporca vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že žiada návrh zamietnuť, pričom vzniesol vo veci viaceré námietky týkajúce sa procesného postupu navrhovateľa a okrem toho namietal, že v konaní súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu a ani žiadnym predchádzajúcim rozhodnutím nebola konštatovaná existencia prieťahov v konaní s tým, že pokiaľ malo ku škode dôjsť pred dňom 23.4.2009 tak vznáša námietku premlčania uplatneného nároku. Okrem toho namietal samotné vyčíslenie materiálnej škody ako aj nemajetkovej ujmy a keďže nebolo preukázané splnenie základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č.514/2003 Z.z., tak považuje návrh za právne neopodstatnený. Potvrdil, že dňa 23.4.2012 mu od navrhovateľa boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom navrhovateľ bol vyzvaný na doplnenie týchto žiadostí, ale na výzvy nereagoval a žiadosti nedoplnil a teda neposkytol žiadnu súčinnosť pri predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody a z toho dôvodu nárok navrhovateľa nebol ani predbežne prerokovaný.

Vzhľadom k tomu, že vo veci sp.zn.4C/611/2012 sa súdu do jeho rozhodovania o spojených veciach pod sp.zn.4C/606/2012 nepodarilo zabezpečiť príslušný exekučný spis, tak vec sp.zn.4C/611/2012 bola vylúčená na samostatné konanie.

Právny zástupca navrhovateľa žiadal pojednávanie stanovené súdom na deň 11.4.2014 odročiť z dôvodu dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca, ktorého náplňou práce je v rámci zastupovania navrhovateľa účasť na pojednávaniach a predložil potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca U. O.Ú. s tým, že tento je neschopný práce od 28.3.2014, avšak uvedenej žiadosti o odročenie pojednávania súd nevyhovel s poukazom na ust. § 119 ods.3 OSP, nakoľko zo strany právneho zástupcu navrhovateľa nebolo doložené vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu a okrem toho dôvody žiadosti sa netýkali priamo právneho zástupcu navrhovateľa, ale jeho koncipienta, ktorý bol splnomocnený na zastupovanie v konaní iba na pojednávaní dňa 14.2.2014 vo veci sp.zn.4C/606/2012 v zmysle § 16 ods.2 Zákona č.586/2003 Z.z. o advokácii a plná moc na zastupovanie na pojednávaní dňa 11.4.2014 pre koncipienta nebola zo strany právneho zástupcu navrhovateľa doložená. Súd nemohol akceptovať žiadosť právneho zástupcu navrhovateľa o odročenie pojednávania, pretože nie je možné túto žiadosť odôvodniť práceneschopnosťou zamestnanca právneho zástupcu, pretože splnomocnenie na zastupovanie v konaní bolo podpísané navrhovateľom pre právneho zástupcu čiže advokáta a iba jeho práceneschopnosť by mohla byť dôvodom pre odročenie pojednávania, ale takým dôvodom nemôže byť práceneschopnosť jeho zamestnanca. Na základe uvedeného súd podľa § 101 ods.2 OSP pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa.

Odporca sa pojednávania nezúčastnil, pričom sa písomne ospravedlnil a súhlasil, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti a preto súd podľa § 101 ods.2 OSP pojednával v neprítomnosti odporcu.

Súd sa oboznámil s návrhom navrhovateľa, vyjadrením odporcu, s exekučným spisom Okresného súdu Nitra sp.zn.25Er/264/2010 ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil, že v konaní vedenom pred Okresným súdom Nitra pod sp.zn.25Er/264/2010 bola dňa 23.4.2010 súdu doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného Pohotovosť s.r.o. proti povinnej P. D. pre vymoženie 375 eur s prísl. spolu s návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 8.3.2010 a exekučným titulom, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Bratislava sp.zn.SR 18557/09. Uznesením č.k.25Er/264/2010-17 zo dňa 17.2.2011 vydaným vyššou súdnou úradníčkou bola žiadosť súdneho exekútora JUDr.Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá .

Podľa § 3 ods.1 písm.d/ Zákona č.514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení účinnom do 31.12.2012, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa ods.2 zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods.1 citovaného zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone

verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ods.2 právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods.1 citovaného zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadost“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods.1 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 19 ods.1 citovaného zákona, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 44 ods.1 Zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení účinnom do 31.5.2010, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa ods.2 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy uplatnenej z titulu nesprávneho úradného postupu v zmysle § 514/2003 Z.z. nie je dôvodný a preto ho súd zamietol . Samotnému uplatneniu nároku malo predchádzať jeho predbežné prerokovanie s príslušným orgánom teda Ministerstvom spravodlivosti SR a je nesporné, že navrhovateľ dňa 23.4.2012 doručil príslušnému orgánu žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody i keď tieto neobsahovali zákonom predpísané náležitosti a navrhovateľ ich na výzvu odporcu nedoplnil, avšak samotné podanie týchto žiadosti a uplynutie lehoty 6 mesiacov na uspokojenie nároku na náhradu škody postačovali k tomu, aby bola splnená zákonná podmienka pre podanie návrhu na súd napriek tomu, že lehota 6 mesiacov uplynula až po začatí súdneho konania.

Odporca vo svojom vyjadrení vzniesol námietku premlčania proti nároku na náhradu škody vzniknutému pred dňom 23.4.2009, avšak v tomto prípade bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná až dňa 23.4.2010 a rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti bolo vydané až dňa 17.2.2011 a preto navrhovateľovi do podania návrhu na súd neuplynula zákonná 3-ročná lehota na uplatnenie jeho nároku na náhradu škody a z toho dôvodu v konaní nebolo možné prihliadnúť na námietku premlčania vznesenú odporcom.

Navrhovateľ si uplatnil náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ktorý mal spočívať v tom, že o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote, v primeranom čase a bez zbytočných prietahov a okrem toho navrhovateľ namietal vykonanie úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok. Pokiaľ ide o poslednú námietku navrhovateľa a to vykonanie úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, tak podľa názoru súdu tým, že vyšší súdny úradník v exekučnom konaní skúmal exekučný titul a výsledkom tohto postupu bolo rozhodnutie,

ktorým zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k žiadnemu nesprávnemu úradnému postupu ani k porušeniu práv oprávneného, nakoľko exekučný súd je oprávnený a povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie a môže tak urobiť na návrh účastníka ako aj bez návrhu, pričom môže exekučný titul preskúmať aj z hľadiska príslušných hmotnoprávných zákonných ustanovení a nielen z procesného hľadiska (uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn.II.ÚS 499/2010) a preto týmto postupom nedošlo k žiadnemu nesprávnemu úradnému postupu namietanému v návrhu navrhovateľa.

Ďalším dôvodom namietaného nesprávneho úradného postupu malo byť nevydanie rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov, avšak súd nezistil žiadne porušenie zákona zo strany exekučného súdu a dospel k záveru, že v konaní sp.zn.25Er/264/2010 nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu a tým ani k vzniku nároku navrhovateľa na náhradu škody. Je pravdou, že podľa § 44 ods.2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.5.2010 bol súd povinný preskúmať žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom na vykonanie exekúcie a exekučným titulom a v prípade, ak nezistil rozpor týchto písomností so zákonom, tak do 15 dní od doručenia žiadosti bol povinný písomne poveriť exekútora, aby vykonal exekúciu. Uvedená zákonná 15 dňová lehota však platí iba v prípade, ak skutočne zo strany súdu je vydané poverenie exekútorovi na vykonanie exekúcie, ale v prípade zistenia rozporu žiadosti, návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadna lehota na vydanie zamietajúceho uznesenia nie je ustanovená a preto je možné ďalší postup súdu skúmať iba z hľadiska časovej primeranosti a konania bez zbytočných prieťahov. Uvedený logický výklad ustanovenia § 44 ods.2 EP vyplýva z toho, že pokiaľ doklady predložené súdnym exekútorom nie sú v rozpore so zákonom, tak by pre exekučný súd nemal byť problém vydať poverenie v lehote 15 dní, avšak pokiaľ súd zistí rozpor predložených písomností a to hlavne exekučného titulu so zákonom, tak zamietajúce rozhodnutie nie je možné vydať v lehote 15 dní, nakoľko samotnému rozhodnutiu predchádza postup súdu, v rámci ktorého vyzýva, či už súdneho exekútora, oprávneného alebo jeho právneho zástupcu na predloženie dokladov, na základe ktorých došlo k vydaniu exekučného titulu a z hľadiska časovej náročnosti môže uvedený postup súdu trvať aj niekoľko mesiacov a to hlavne vtedy, ak dožiadané subjekty na výzvu súdu nereagujú v stanovenej lehote, prípadne je potrebné zo strany súdu žiadosti opakovať. Keďže ustanovenie § 44 ods.2 EP v znení účinnom do 31.5.2010 obsahuje iba zákonnú lehotu na vydanie poverenia, avšak neobsahuje lehotu na vydanie uznesenia o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia, tak v zmysle § 9 ods.1 Zákona č.514/2003 Z.z. nie je možné konštatovať nesprávny úradný postup súdu z dôvodu nevydania rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, keďže pre zamietavé rozhodnutie zákon žiadnu lehotu neustanovuje. Z toho dôvodu nebol splnený základný predpoklad, aby súd mohol konštatovať nesprávny úradný postup v exekučnom konaní, nakoľko pre také rozhodnutie, aké bolo vydané v skúmanom exekučnom konaní zákon žiadnu lehotu neustanovuje. Rozdielne názory na výklad ustanovenia § 44 ods.2 EP v znení účinnom do 31.5.2010 ako aj množiace sa exekučné konania na základe rozhodcovských rozsudkov a notárskych zápisníc s prihliadnutím na potrebu ochrany spotrebiteľov si následne uvedomil aj zákonodarcia, pretože od 1.6.2011 bolo zmenené znenie § 44 ods.2 EP tak, že lehota 15 dní neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods.2 písm.c/ a d/ pre prípad písomného poverenia exekútora, avšak ďalšie znenie tohto zákonného ustanovenia zostalo nezmenené s tým, že pre vydanie zamietajúceho uznesenia nebola ani po novelizácii stanovená žiadna lehota. Pokiaľ by aj nebolo možné stotožniť sa s názorom súdu pri výklade ust.§ 44 ods.2 EP s tým, že pre vydanie poverenia ako aj pre zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia by mala platiť 15 dňová lehota, tak v tom prípade je potrebné poukázať na stanovisko Ústavného súdu SR, podľa ktorého samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty na rozhodnutie o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverení na vykonanie exekúcií nie je možné považovať za porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a v primeranej lehote, ale je potrebné skúmať aj objektívne okolnosti, pre ktoré súd nemohol rozhodnúť v zákonnej lehote (náleží ÚS SR sp.zn.IV.ÚS 471/2012).

Podľa názoru súdu v preskúmanom exekučnom konaní existovali objektívne okolnosti, pre ktoré je možné konštatovať, že rozhodnutie súdu v exekučnej veci bolo vydané v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a to s poukazom na samotný postup súdu vyžadujúci zabezpečenie podkladov pre vydanie rozhodnutia, pričom je potrebné posudzovať nielen tieto okolnosti, ale z hľadiska objektívneho posúdenia aj to, aký bol v konkrétnom období nápad vecí a počet osôb vybavujúcich tento nápad v rámci exekučného oddelenia na príslušnom súde. Pri skúmaní, či vec bola prejednaná v primeranej lehote a bez zbytočných prieťahov sa preveruje hlavne zložitost' veci, správanie účastníkov konania a postup

súdu, pričom v tomto prípade pokiaľ ide o zložitosť veci je možné konštatovať, že nešlo o vec jednoduchú, nakoľko súd musel skúmať rozpor exekučného titulu so zákonom a to hlavne z dôvodu, že na strane povinného bola fyzická osoba - spotrebiteľ a v rámci tohto skúmania sa súd musel oboznámiť so zmluvou o úvere, obchodnými podmienkami ako aj dohodou o vyplnení zmenky a až po oboznámení sa s týmito dokladmi mohol vo veci zákonne rozhodnúť. Pred samotným vydaním rozhodnutia súd postupoval účelne, nakoľko sa potreboval oboznámiť s dokladmi, na základe ktorých bol vydaný exekučný titul a preto tento postup súdu, ktorý bol zakončený rozhodnutím vo veci samej, možno hodnotiť ako efektívny a v súlade so zákonom. Pri skúmaní tohto postupu bola vzatá do úvahy aj skutočnosť, že na Okresný súd Nitra v roku 2010 do oddelenia ER napadlo 14 879 vecí a v roku 2011 to bolo 21 196 vecí, z čoho v roku 2010 od spoločnosti Pohotovosť s.r.o. bolo 370 vecí a v roku 2011 230 vecí, pričom v uvedenom období tieto veci vybavovalo 6 vyšších súdnych úradníkov a teda pri takomto nápade nie je objektívne ani možné, aby o veciach bolo rozhodované v krátkom časovom úseku a teda pokiaľ vo veciach skúmaných v priebehu tohto súdneho konania rozhodla vyššia súdna úradníčka o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí určitého časového úseku, tak uvedenú dĺžku konania nie je možné pri objektívnom zhodnotení považovať za nesprávny úradný postup z dôvodu nevydania rozhodnutia v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov.

Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že v exekučnej veci Okresného súdu Nitra sp.zn.25Er/264/2010 nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu z dôvodu nevydania rozhodnutia v zákonom ustanovenej lehote resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a keďže zo strany navrhovateľa nebolo doložené žiadne iné rozhodnutie, ktoré by konštatovalo prieťahy v konaní tak ako je to už ustanovené v § 9 ods.2 Zákona č.514/2003 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2013, tak súd návrh navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v celom rozsahu zamietol a keďže základ nároku uplatňovaného navrhovateľom nebol preukázaný, tak súd sa ďalej nemusel zaoberať výškou náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy a k tomu, či táto je primeraná.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa §-u 142 ods.1 O.s.p., tak že odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, nepriznal náhradu trov konania, nakoľko v súvislosti s týmto konaním mu žiadne trovy nevznikli a odporca si ani žiadne trovy neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre .
Podľa §-u 205 ods. I O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha .